Przegląd Starego Testamentu

DANIEL II

Nebukadnesar zmarł i jego syn Belszasar
objął władzę królewską w Babilonie.

Król Belszasar urządził wielką ucztę.

Gdy pili wino z naczyń, które pochodziły ze świątyni Jerozolimskiej, nagle pojawiła się ręka, która pisała po ścianie.

Belszasar był wystraszony.
Posłał po Daniela, aby przetłumaczył tekst napisany na ścianie.

„Ponieważ nie uszanowałeś naczyń poświęconych dla prawdziwego Boga, dlatego twoje królestwo zostanie oddane Medom i Persom.”

Wówczas król ogłosił, że Daniel będzie jako trzeci rządził w królestwie.

Armia perska wykopała równoległy do rzeki Eufratu rów, założoną tamę i przekierowała nurt rzeki.

Wówczas weszli do miasta korytem wyschłej rzeki.

Król Belszasar został zabity, a Babilon został zdobyty przez Persów (539 r. p. Chr.). Królem nowego imperium był Cyrus.

Gdy Dariusz objął panowanie, postanowił powierzyć rządy ministrom. Jednym z nich był Daniel.

Król Dariusz zamierzał nawet powierzyć mu rządy
nad całym królestwem.

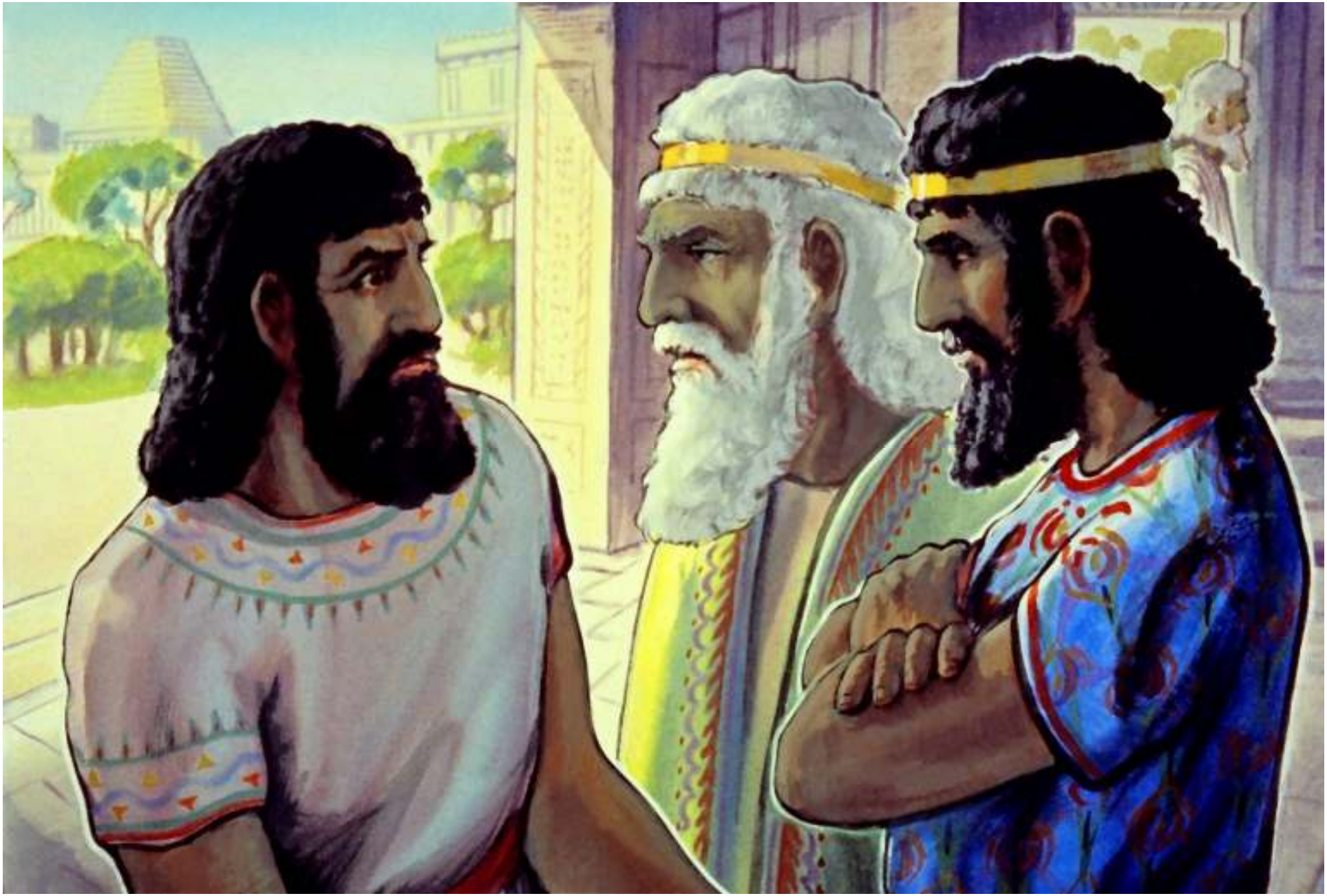

To sprawiło, że pozostali ministrowie
szukali powodu do skargi przeciw Danielowi.

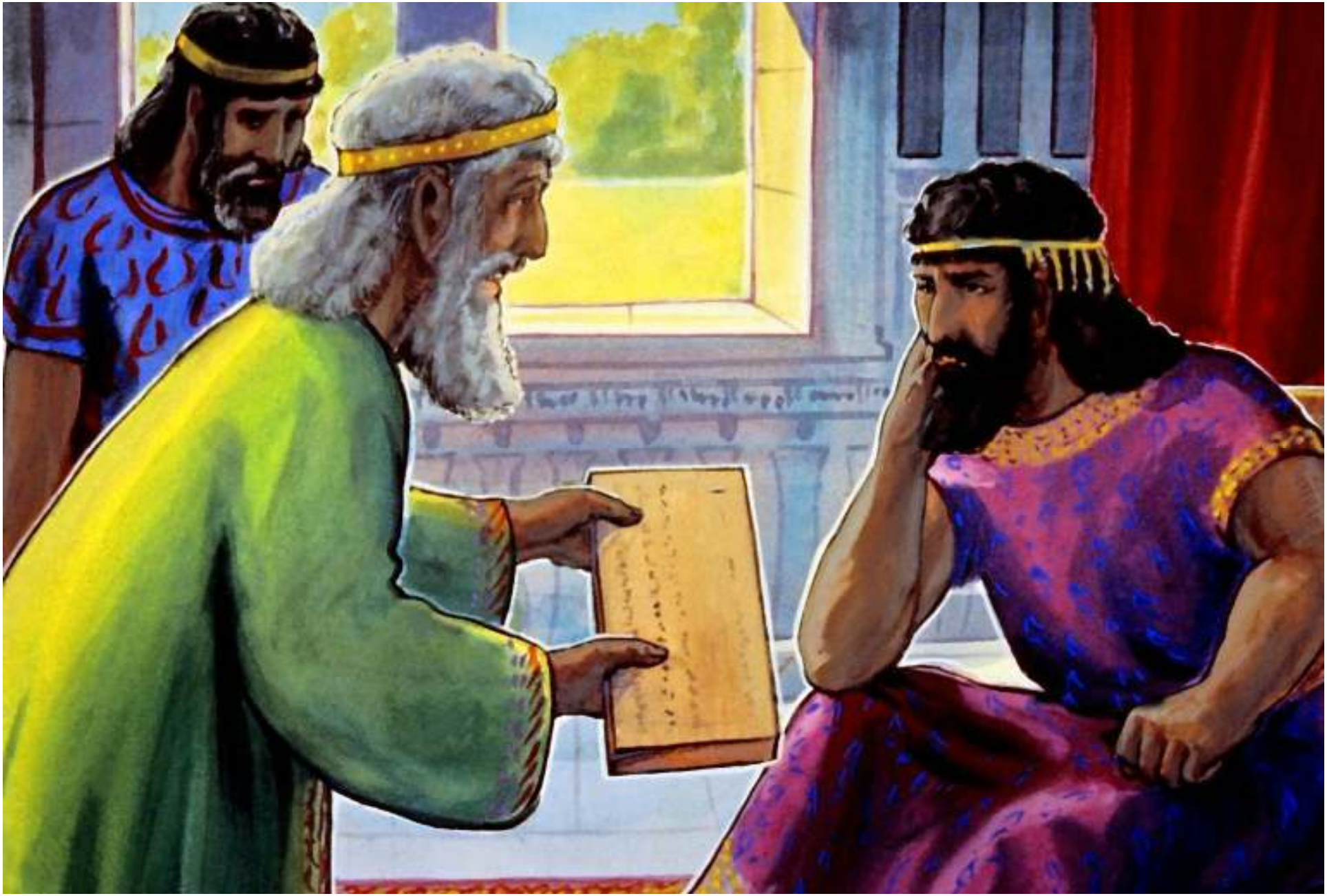

Przeciwnicy nakłonili króla by stworzył nowe prawo: zakaz modlitwy do jakiegokolwiek Boga oprócz króla pod karą wrzucenia do lwiej jamy.

Król podpisał to prawo, które miało obowiązywać 30 dni i nie mogło być cofnięte.

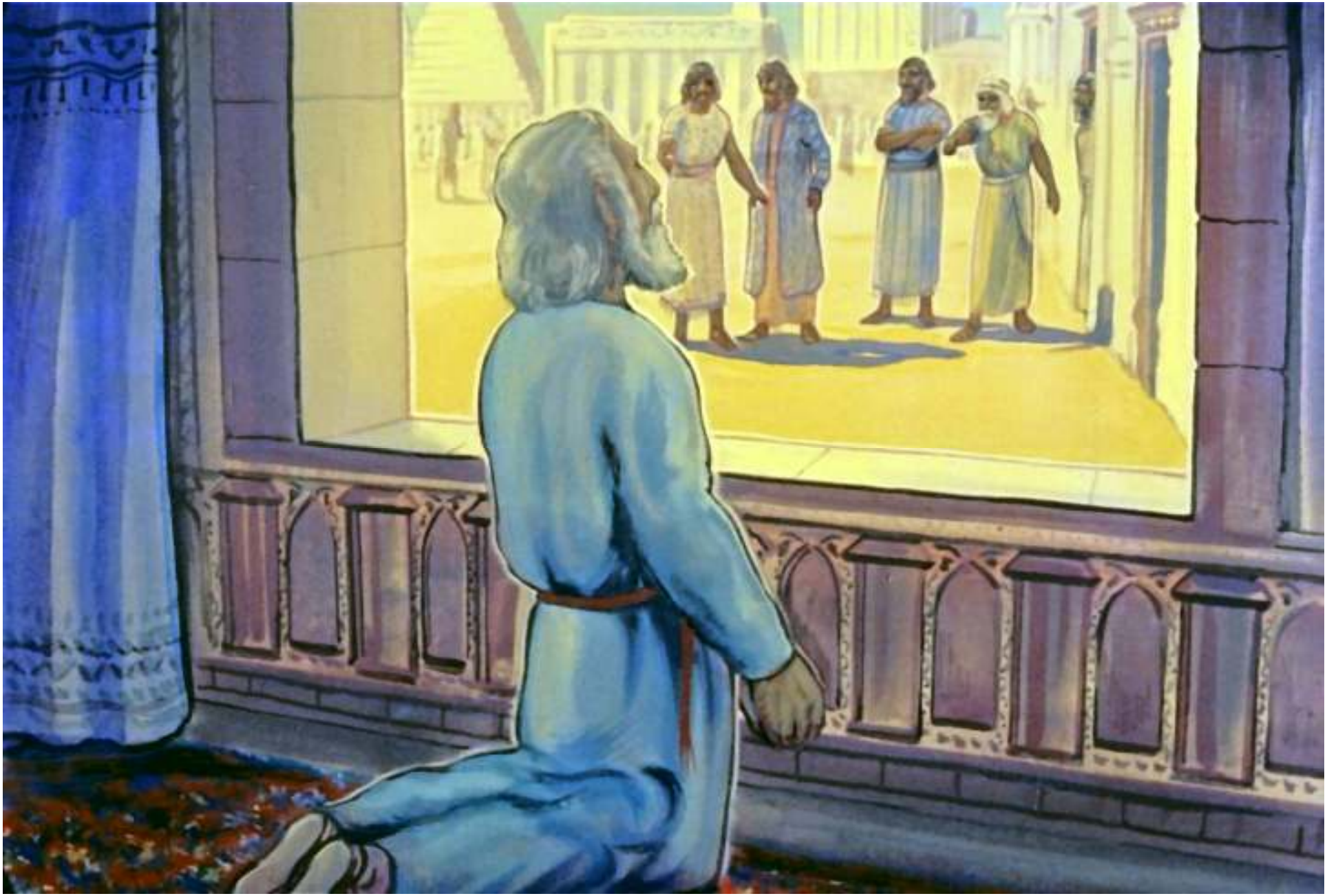

Przeciwnicy złapali Daniela na modlitwie do żywego Boga
i szybko poszli ze skargą do króla.

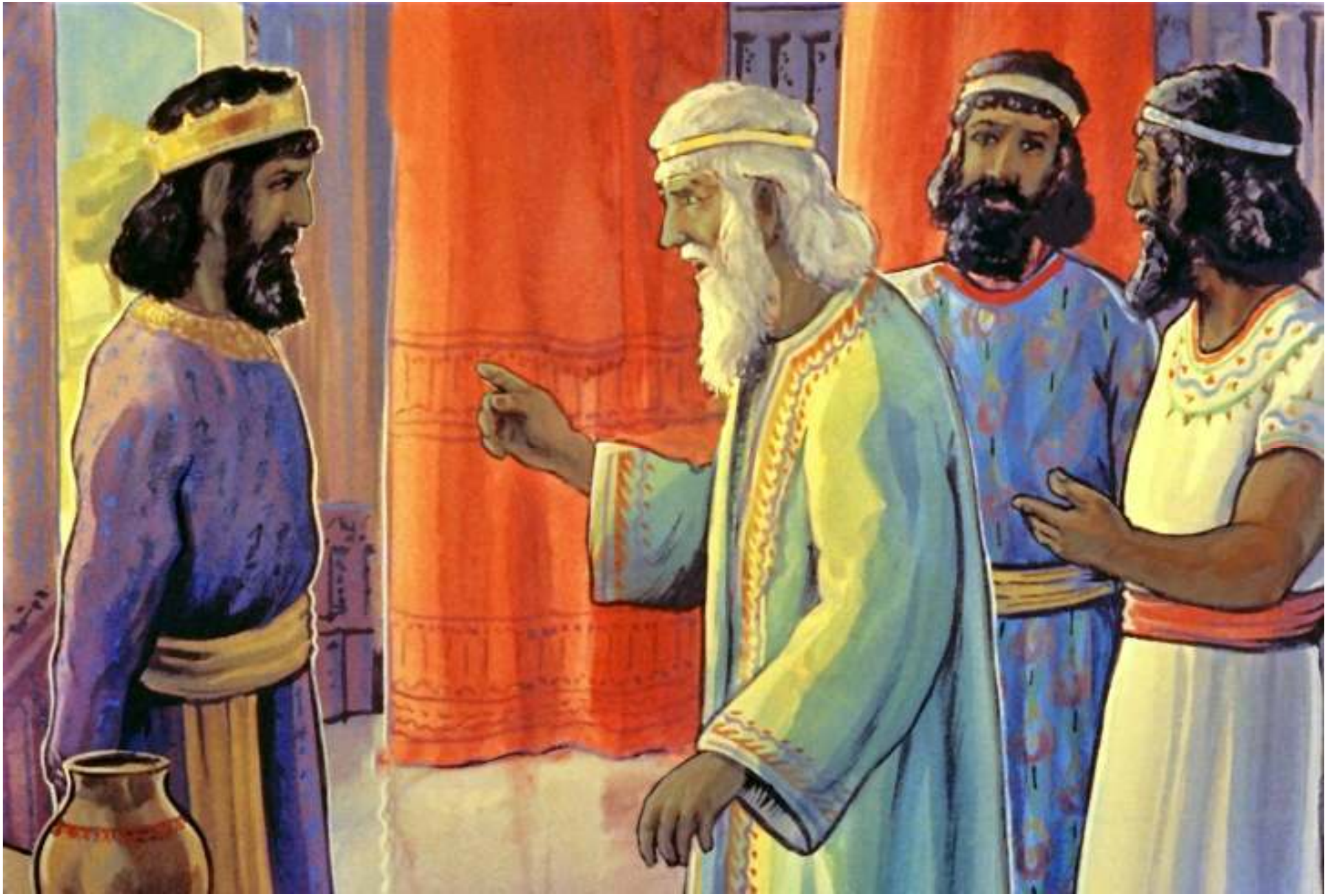

Donieśli:

„Daniel trzy razy dziennie modli się do swego Boga. Złamał prawo.”

Dariusz nie mógł unieważnić prawa,
więc polecił wrzucić Daniela do lwiej jamy.

Na rozstanie król powiedział do Daniela:
„Twój Bóg, któremu służysz, wyratuje cię!”

Wrzucono Daniela do jamy z lwami.

Kamień opieczętowano królewskim sygnetem.

Nagle pojawił się anioł, który chronił Daniela przed lwami.

Natomiast król Dariusz postanowił pościć za Danielem.

Król nie mógł spać.

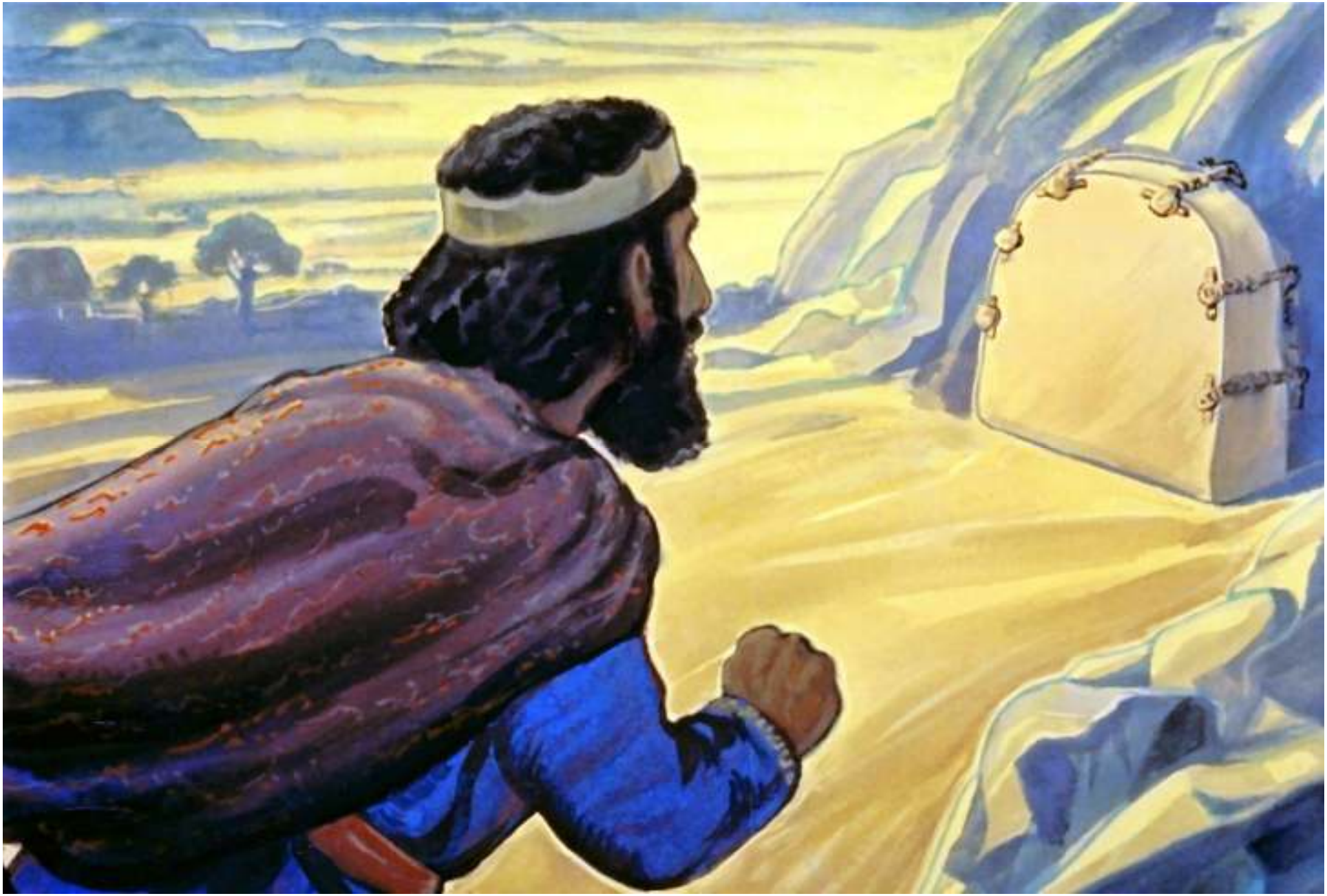

Ledwie zaczęło świtać, król śpiesznie ruszył do lwiej jamy.

Zawołał: „*Danielu! Czy twój Bóg ocalił cię od lwów?*”
Daniel odpowiedział: „*Mój Bóg posłał anioła i zamknął paszcze lwów.*”

Król odetchnął z ulgą! Rozkazał wyciągnąć Daniela z lwiej jamy.

Następnie kazał by wrzucono do lwiej jamy tych,
którzy złośliwie oskarżyli Daniela.

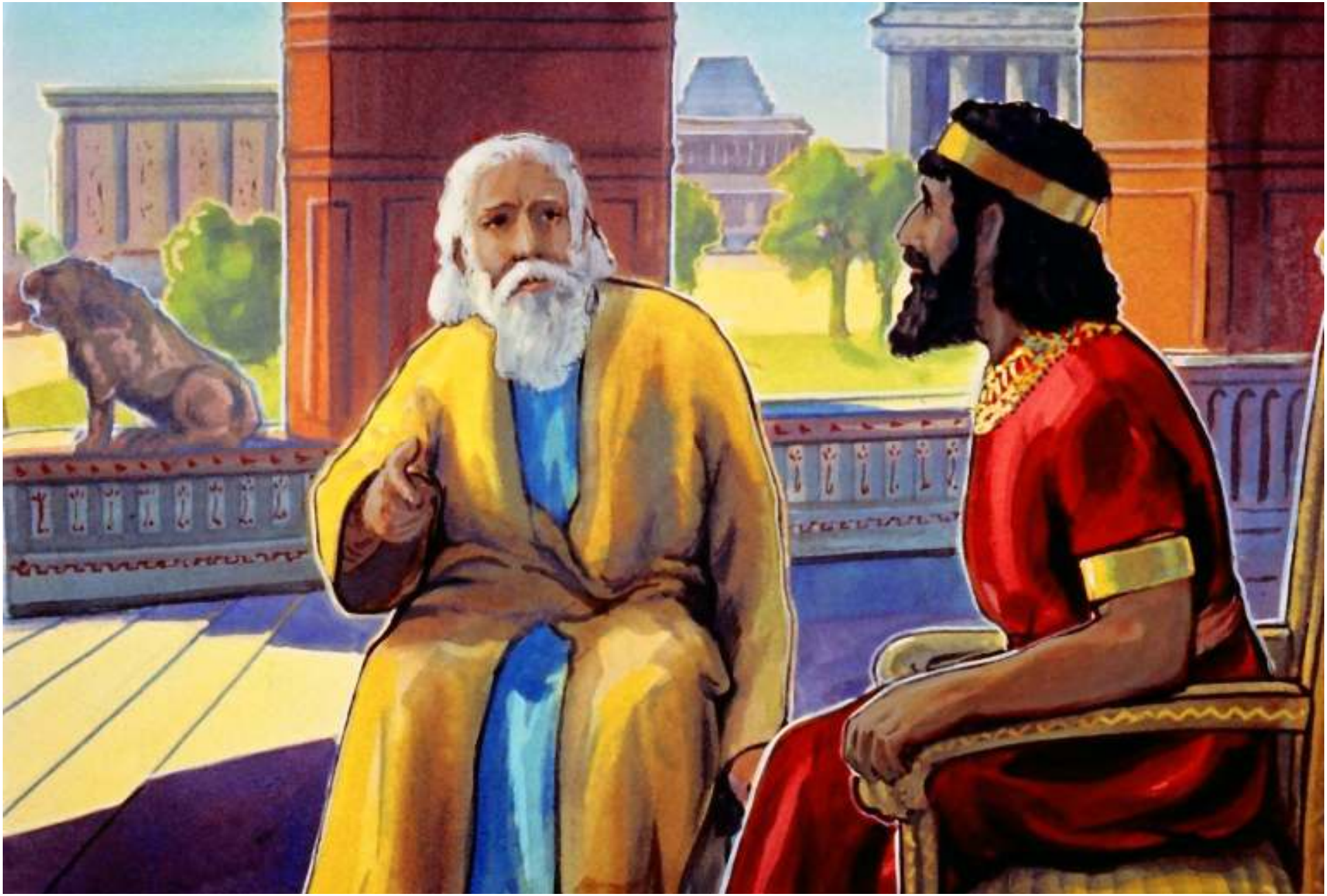

Następnie król Dariusz napisał list do poddanych,
że Bóg Daniela jest Bogiem żywym i trwa na wieki.

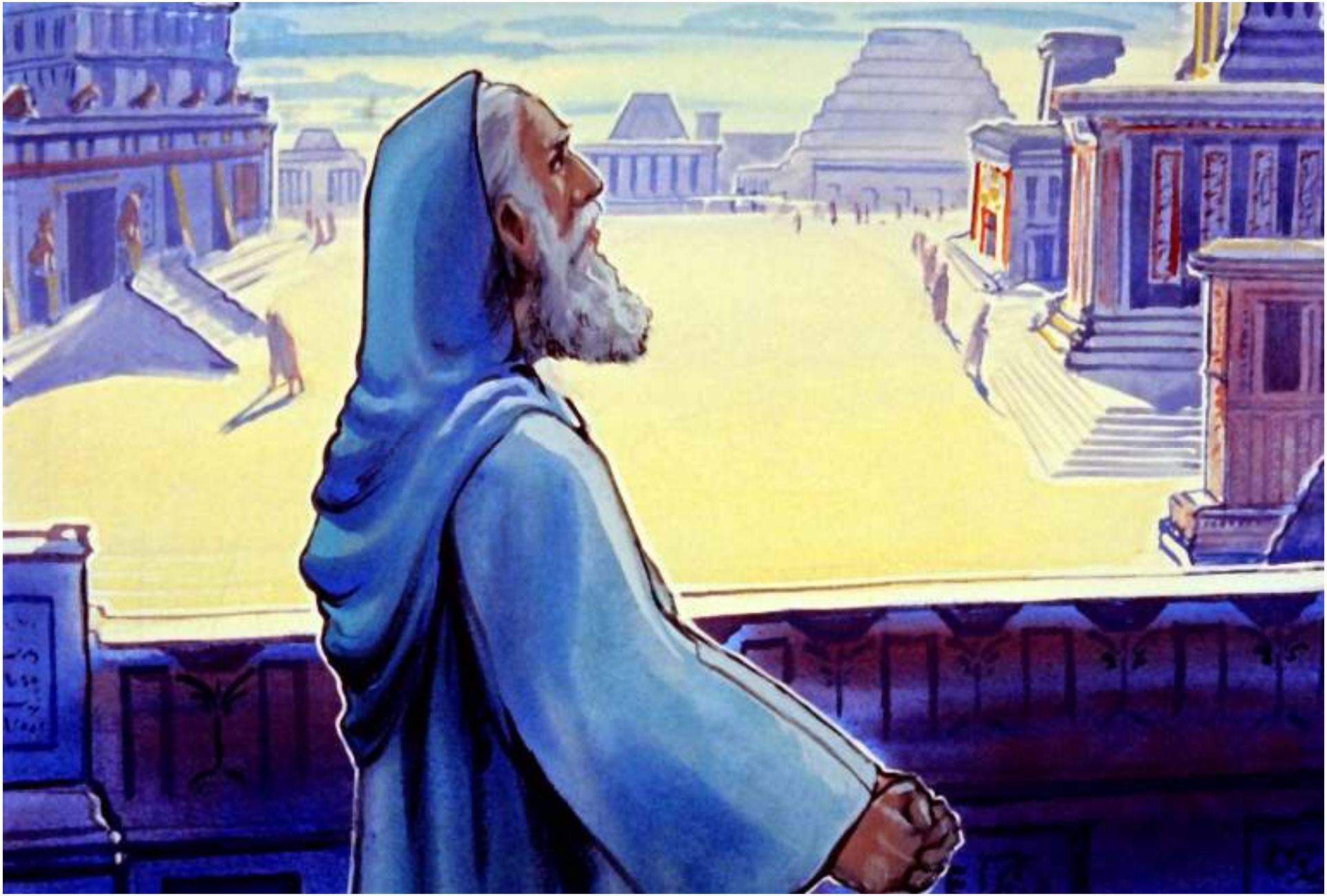

Bóg obdarzał Daniela snami, ich interpretacjami
oraz wizjami dotyczącymi przyszłości.

W pierwszym roku panowania Belszasara, króla babilońskiego,
Danielowi przyśnił się sen.

Danel widział jak cztery wiatry niebios wzburzyły wielkie morze.
Z morza wyszły cztery bestie.

Pierwsza była jak lew z orlimi skrzydłami.

Druga jak niedźwiedź z trzema żebrami między zębami.

Trzecia jak pantera z czterema skrzydłami.

Czwarta bestia była z żelaznymi zębami i dziesięcioma rogami.

Daniel otrzymał wyjaśnienie:

„Te cztery wielkie bestie, to czterej królowie, którzy powstaną na ziemi.”

Pierwszą bestią był Babilon, który zniszczył Jerozolimę w 568 r. p. Chr..
Babilon był imperium w czasie kiedy Daniel otrzymał tą wizję.

Drugą bestią była Persja, która pokonała Babilon w 539 r. p. Chr..
Imperium zostało założone przez Cyrusa Wielkiego.

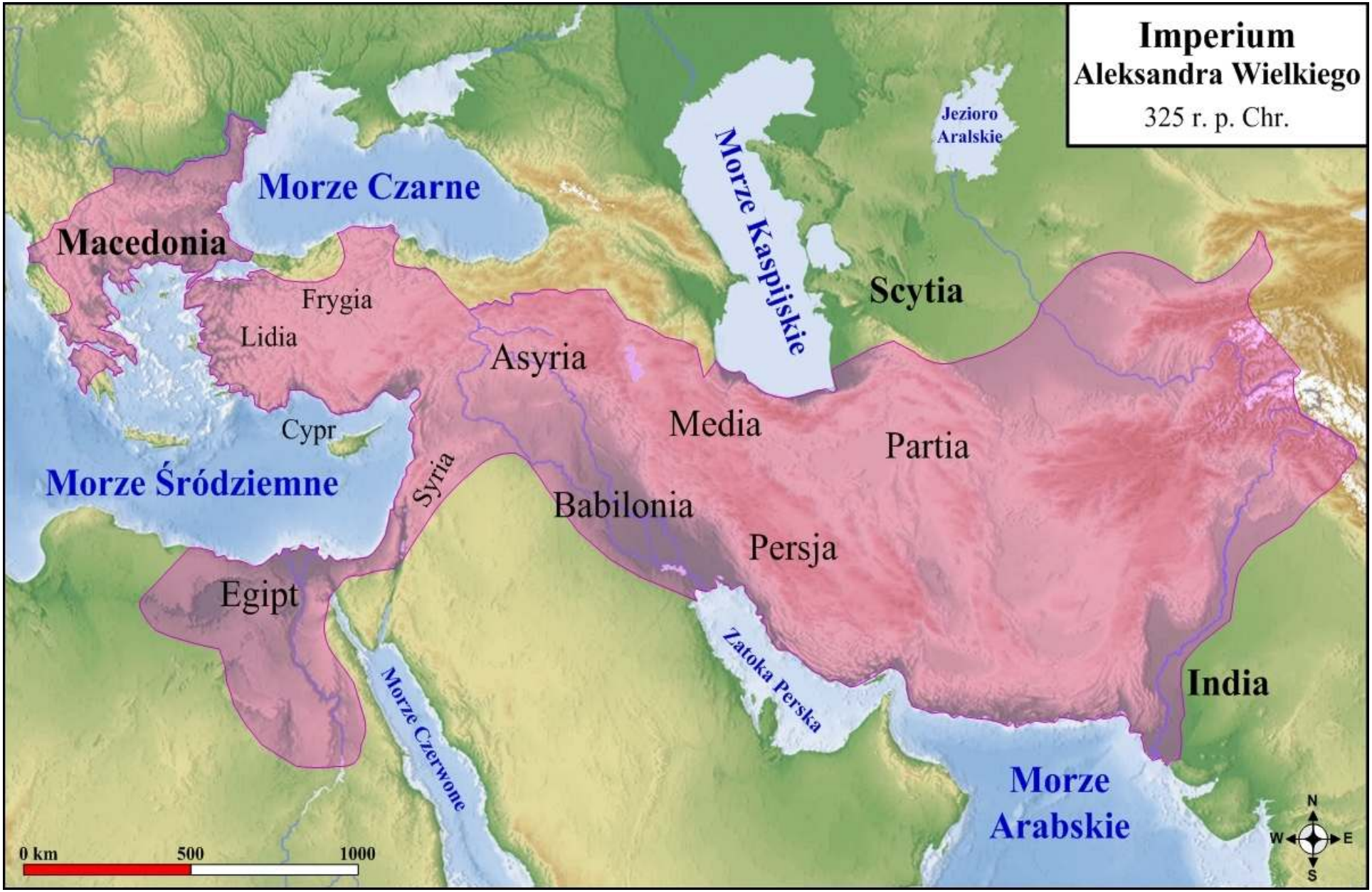

Trzecią bestią była Grecja. W latach 334-327 p. Chr. Aleksander Wielki pokonał Persję i stworzył nowe imperium.

Czwartą bestią było cesarstwo Rzymskie.

Przyjmuje się, że początkiem cesarstwa był rok 27 p.n.e., kiedy Gajusz Oktawiusz otrzymał tytuł: August (wywyższony przez bogów).

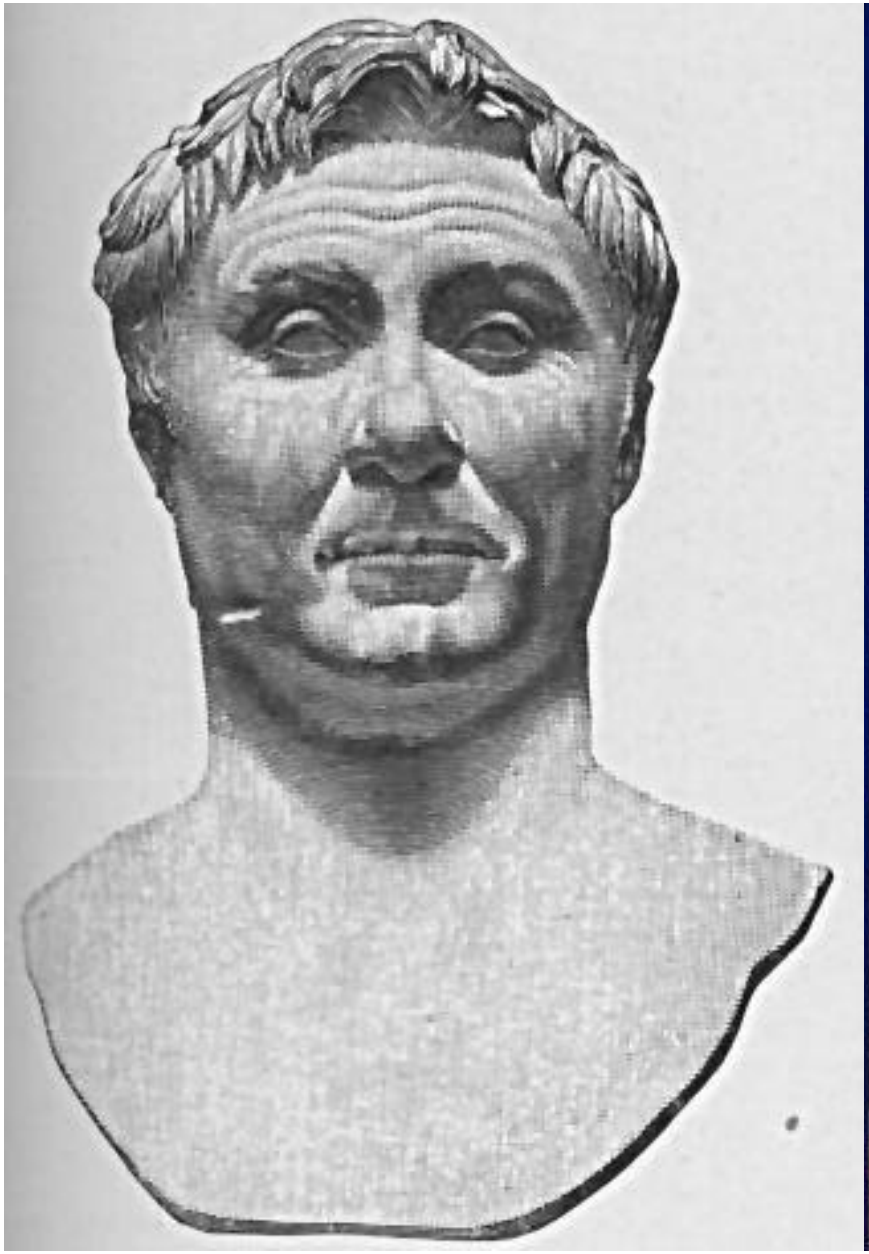

W 63 roku p. Chr. Jerozolima została podbita
przez rzymskiego wodza Pompejusza.

W trzecim roku panowania Cyrusa, króla perskiego,
Danielowi, zostało objawione Słowo.

„Byłem nad rzeką Tygrys.
Zobaczyłem mężczyznę ubranego w lnianą szatę i złoty pas.”

„Ten widok wyczerpał me siły.
Na jego głos upadłem na twarz w odrętwieniu i z twarzą ku ziemi.”

„Osoba rzekła do mnie: Przyszedłem, aby dać ci wyjaśnienie, co ma spotkać twój lud w dniach ostatecznych.”

Daniel usłyszał proroctwo o nadciągających wojnach
i o ucisku jakiego nie było, odkąd istniej naród.

„W tym czasie powstanie wielki książę, który jest opiekunem Izraela.”

„Wtedy wybawiony będzie każdy, którego odnajdą wpisanego do zwoju. I obudzi się wielu do życia wiecznego.”

„Danielu, zamknij te słowa i zapieczętuj tę księgę bo znaczenie tych słów będzie jasne dopiero w czasie końca. Roztropni zrozumieją. W tych czasach wielu będzie zabieganych i wzrośnie poznanie.”

Historia potwierdziła prawdziwość wizji Daniela.